

[Inger Stilling Pedersen]

stadfæstelse af det, der er sket gennem mange år. Så kan man spørge, om det ikke har været lovligt i den tid; men det skal altså nu gøres lovligt, og det, der er sket hidtil, skal også fungere fremefter.

Det, der er væsentligt for os i Kristeligt Folkeparti, er, at man er sammen, at det er en verdensomspændende kirke, at vi ikke er noget særligt, men at, som jeg ville sige det i en kristendomstime, hvert enkelt døbt medlem er som en sten i kirkemuren. Vi er en del af en større helhed. Det er meget væsentligt for os, at vi bliver bekræftet i dette, både herhjemme, i samarbejde med andre kirkesamfund og ude over Jorden med de mange kirker derude. Jeg tror, vi kan få inspiration udefra, og vi kan også være med til at give andre inspiration. Lad os ikke være så smålige. Man er så bange for, at en eller anden skal komme til at sige et eller andet, som man personligt ikke er enig i. Hvis jeg, som tilhører den danske folkekirke, skulle høre 10 prædikener, ville jeg være højst uenig i meget af det, der bliver sagt, men alligevel er jeg medlem af den danske folkekirke med det evangelisk-lutherske grundlag, som den hviler på. Og det er det, det drejer sig om.

Så er der selvfølgelig nogle mennesker, der er blevet lidt betænkelige – det kan vi se af alle de henvendelser, vi har fået – med hensyn til, hvordan det nu skal gå, for ingen kan udtale sig på folkekirkens vegne. Nej, det kan man vel ikke, men det betyder jo ikke, at den danske folkekirke ikke har et grundlag, for det hviler på det evangelisk-lutherske, men man kan udmærket gå ud i andre sammenhænge. Jeg vil også nævne vore mange frikirker herhjemme; de udgør jo en ikke uvæsentlig del af vores kristne befolkning, og det er vigtigt at have et godt samarbejde også med dem. Vi mener, som det også er sagt af andre, ikke, at f.eks. Kirkernes Verdensråd skal være politisk – der er ting, vi må tage afstand fra – men det kan man jo fremover også gøre ved, at man som medlem af den gruppe, der deltager i møderne, ikke skriver under på de udtalelser, som man synes er politiske.

Jeg håber, at vi i Kirkeudvalget kan få en god drøftelse og finde frem til et fornuftigt grundlag. Jeg kan ikke se, at der er nogen grund til den opstandelse, som man giver indtryk af at der skulle være i denne sag.

Kirkeministeren (Torben Rechendorff):

Jeg siger tak for de faldne bemærkninger. Jeg øjner en klar vej frem.

Jeg skal indskrænke mig til nogle få kommentarer til ordførerne. Jeg vil gerne for en sikkerheds skyld også her slå fast, at der ikke er tale om at ændre de folkekirkelige principper. Der er ikke tale om at ændre den måde, hvorpå den danske folkekirke agerer.

Fru Inger Stilling Pedersen spurgte i sit indlæg, om det, at vi nu gerne vil have det lovfæstet, betyder, at det ikke har været lovligt før. Det var ikke et spørgsmål til mig, men alligevel vil jeg gerne lige fange det og sige, at det bestemt har været lovligt før. Det har, som alle vil vide, været en fast procedure gennem mange år, at der på finansloven er ydet bevillinger til den danske folkekirkens mellemkirkelige engagementer. Finanslovsforslaget fremsættes som bekendt ganske åbent her i Folketinget, så der har bestemt været lovhjælp for det, der er foregået.

Når vi nu siger, at der er baggrund for at få det officielt på plads, som fru Merete Aarup formulerede det, er det, fordi vi gerne vil have understreget, at det for den danske folkekirke er noget selvfølgeligt, at den er i samtale med andre kristne kirkesamfund herhjemme og ude.

Jeg er enig med fru Inger Stilling Pedersen i, at vi kan inspirere, men vi kan da sandelig også hente inspiration udefra. Og den dialog, den samtale, den indbyrdes drøftelse har den danske folkekirke efter min mening ikke råd til at stille sig uden for, men det har den jo i øvrigt heller ikke gjort.

Inspireret af hr. Graversen vil jeg gerne gøre nogle få bemærkninger om finansieringen, også som svar til fru Tove Niemann: Det, jeg siger i bemærkningerne til lovforslaget, er jo, at det ikke belaster statens og kommunernes budget. Statens budget bestemmer denne forsamling, kommunernes budget har som bekendt ikke relation til de kirkelige budgetter. Hvis jeg skal besvare spørgsmålet, om man kan forestille sig, at de kirkelige budgetter bliver yderligere belastet af det, jeg her har lagt frem, vil jeg sige: Det afgøres ganske og aldeles af den danske folkekirkens decentrale organer, det afgøres af menighedsråd, provstiuvalg og stiftsøvrigheder.

Jeg tror, jeg roligt kan svare, at det nogle steder vil være sådan, at man vil lægge megen vægt på at sætte midler af til mellemkirkelige